

SENTÈNCIA 2004-50 DE 18 D'OCTUBRE DE 2004

ESTRANGERS. Permís de residència i treball. Anul·lació del vigent per manca de residència efectiva al Principat. Falta de prova de la causa que justifica la no residència. RECURS ADMINISTRATIU. Silenci negatiu i resolució favorable posterior. Notificació de l'ordre d'abandonar el país.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2004-90, de 28 de juliol de 2004, va desestimar la demanda formulada pel Sr. M.J.D. contra la resolució del Ministre de Justícia i Interior de 8 de març de 2004 que anul·lava l'autorització de residència i treball que tenia concedida des del 24 d'octubre de 1999 amb vigència de deu anys, així com la resolució del Govern de 2 de juny de 2004 que havia desestimat el recurs d'alçada interposat contra la anterior.

2.- Contra la sentència esmentada, la representació processal del Sr. M.J.D. interposa un recurs d'apel·lació en el que indica que si el seu representat no resideix actualment al principat és degut a que la seva esposa pateix una malaltia que l'obliga a seguir un tractament que, en no poder-se dur a terme al Principat, els ha obligat a residir a França; indica també que la resolució administrativa extemporània desestimària del recurs d'alçada només pot ser favorable a l'interessat i finalment exposa la nul·litat de la notificació de la situació irregular en la mesura que ha estat feta per un agent de la policia.

3.- De l'anterior escrit se n'ha donat trasllat a la representació del Govern que el contesta demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs en raó a que no ha quedat acreditat que la no residència al Principat sigui deguda al tractament que rep l'esposa de l'apel·lant.

4.- Un cop feta la destinació de magistrat ponent, les parts han formulat els seus respectius escrits de conclusions, quedant les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sosté la part apel·lant que si el Sr. M.J.D. no viu i treballa darrerament al Principat és degut a que ha de tenir cura de la seva esposa, la Sra. M.J.L., que a conseqüència d'un accident que va patir l'any 1991, ha de rebre atenció mèdica a França, ja que al Principat no hi ha mitjans per dispensa-la hi adequadament, i aquesta circumstància no impedeix computar tot aquest període de tractament fora del Principat com a temps de residència efectiva, en aplicació d'allò que estableix l'article 51.1 en relació al 56 de la Llei qualificada d'immigració. No obstant, no es demostra, com hauria estat senzill fer-ho, quina mena de tractament rep la Sra. Llorens, des de quan el rep i on el rep, cosa que correspon demostrar al Sr. M.J.D..

Per aquesta raó, i per les que en la mateixa línia expositiva conté la sentència del Tribunal de Batlles, s'ha de confirmar aquesta resolució amb desestimació del recurs d'apel·lació interposat en contra.

Tercer.- La part agent addueix que la resolució administrativa resolutòria d'un recurs administratiu dictada fora de termini només pot tenir sentit favorable al recurrent, i demana la nul·litat de la del Govern de 2 de juny de 2004 que va desestimar el recurs interposat contra la de 8 de març anterior. Aquesta pretensió és inestimable perquè una cosa és que a partir d'una sol·licitud d'un interessat, passat el termini de silenci administratiu negatiu sempre es pugui, no obstant, dictar una resolució favorable (article 40 del Codi de l'Administració, que és el que al·lega l'apel·lant) i una altra és que la resolució extemporània d'un recurs administratiu només pugui tenir un sentit favorable al recurrent, cosa que no és així perquè la desestimació per silenci d'un recurs administratiu no impedeix a l'Administració palesar les raons de la desestimació mitjançant una resolució escrita posterior.

Finalment, la pretensió de que la notificació de la situació irregular és nul·la perquè la va dur a terme un agent de policia que no tindria competència per comunicar al recurrent que ha d'abandonar el país en el termini fixat en la notificació, o és acceptable, perquè la situació irregular és la conseqüència que preveu l'article 49.1 a la denegació de l'autorització d'immigració, i és per prescripció legal del mateix precepte al servei d'immigració a qui correspon comunicar aquesta situació.

Quart.- No es fa especial pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. M.J.D. contra la sentència número 2004-90, de 28 de juliol de 2004, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma sense fer especials imposició de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.